

РЕШЕНИЕ

№ 3470

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8143** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 974/6.12.2018 г., в частта, с която е потвърден ревизионен акт №Р 222213180000217-091-001/19.6.2020 г., с която част са установени задължения по ЗДДС за периоди от 1.10.2016 г. до 30.4.2016 г. и от 1.6.2018 г. до 31.8.2018 г. общо в размер на 153 943,23 лв. и лихви в размер на 40 266,08 лв. за отделните данъчни периоди от 01.10.2016 г. до 30.04.2018 г. и от 01.06.2018 г. до 31.08.2018 г.

Жалбоподателят твърди, че са неоснователни изводите на ответника за липса на реалност на доставките, получени от [фирма] – представени са доказателства с възражение от 18.7.2019 г. Такива съображения излага и по отношение на останалите доставчици. Твърди, че наетите по граждански договори лица са потвърдили извършените от тях услуги. Представени са оригинали на изработени материали, които въобще не са обсъдени от данъчните органи. Не са обсъдени договорите за участия в конгреси, семинари и др. Вместо това, органите по приходи са се позовали на неотнормирани доказателства – дали работниците/служителите са били осигурявани, дали техните доставчици са рискови, дали са подавали ГФО.

Жалбоподателят твърди, ревизионният акт е постановен в противоречие с материалните и процесуални норми. От гл.т. на ЗДДС е без значение как е постигнат резултатът от действията, а дали те са прехвърлени в патримониума на получателя, в каквато насока са представени доказателства. Ако се откаже данъчен кредит, който е

бил начислен и платен, то би се стигнало до нарушаване на механизма на данъка и би се стигнало до двукратното му внасяне. РА е в противоречие и с практиката на ЕС-така решение на СЕС от 21.6.2012 г., съгласно което правото на данъчен кредит не може да се откаже на добросъвестен получател на стоки/услуги. Ето защо моли да се отменят оспорените актове. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221518005814-020-001 от 26.09.2018 г., изменена със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221518005814-020-002 от 14.01.2019 г. и ЗИЗВР №Р-22221518005814-020-003 от 15.02.2019 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.10.2016 г. до 31.08.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22221518005814-092-001 от 04.06.2019 г.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221518005814-091-001 от 31.03.2020 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – в качеството на възлагащ орган по силата на Решение №Р-22221518005814-098-001 от 18.04.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 06.04.2020 г.

Видно от разпоредителната част на РА /Таблица 1/, при деклариран от [фирма] данък за внасяне за ревизираните данъчни периоди общо в размер на 42 034,89 лв., органите по приходите са установили данък за внасяне и лихви в общ размер на 194 209,31 лв. Допълнително установените задължения по ЗДДС в размер на 153 943,23 лв. и лихви за забава в размер на 40 266,08 лв. - предмет на оспорване, произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за периодите от 01.10.2016 г. до 30.04.2018 г. и от 01.06.2018 г. до 31.08.2018 г., с оглед непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от доставчиците [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма], с ЕИК[ЕИК].

Основната дейност на жалбоподателя е търговия на едро с фармацевтични стоки, медицинска техника и апаратура. За ревизираните периоди дружеството е разполагало с шест лица, наети по трудово правоотношение.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221518005814-040-001/17.10.2018 г. и

№Р-22221518005814-040-002 от 27.02.2019 г., в отговор на които са представени част от исканите документи, описани подробно в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са инициирани насрещни проверки на процесните доставчици, както и на техните предходни такива, резултатите от които са обективирани с протоколи за извършване на насрещна проверка /ПИНП/.

В резултат на извършените процесуални действия и след анализ на събраните доказателства, органът по приходите е направил следните фактически констатации, довели до промяна на декларираните от ревизираното дружество резултати:

1. За данъчни периоди от м. 10.2016 г. до м. 12.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 25 803,83 лв. по 16 фактури, издадени от [фирма], с предмет – „съгласно договор за дейности, свързани с промотиране на продукти“; „превод и редакция на български език на обучителен материал“; „подготовка, обучителни материали, сценарии и рекламни съобщения на уъркшоп“; „съгласно договор за дейности, свързани с Ф. кампания на „Назо либеро“, „съгласно договор за дейности, свързани с Ф. кампания на „А.“ и „отпечатване на кочани рецепти“.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22221418195431-141-001/28.02.2019 г. изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ с изх. №П-22221418195431-040-001 от 06.11.2018 г. е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес. В указания срок са представени следните документи: копия на спорните фактури; договори с предмети, съответстващи на предмета на фактурите, приемо-предавателни протоколи; график на консултантите с подробно описани аптеки, дати и часове на провежданите консултации, фактури от предходни доставчици – [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма], с ЕИК[ЕИК], договори и констативни протоколи към тях.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството - доставчик е разполагало с 8 лица, наети по трудови правоотношения на длъжности: „монтажник електро оборудване“ и „монтажник“.

Извършени са и насрещни проверки на посочените предходни доставчици, в хода на които е установено, че в [фирма], [фирма] и [фирма] липсват наети по трудови правоотношения лица. В отговор на връчени ИПДПОЗЛ единствено [фирма] е представило документи /фактури и договори/.

С възражението срещу констатациите на РД от ревизираното лице са представени договори за доставки, сключени между [фирма] от една страна и [фирма] и [фирма] от друга.

2. За данъчни периоди от м. 01.2017 г. до м. 05.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер от 32 530,80 лв. по 22 фактури, издадени от [фирма], с предмет – „промоактивност в аптечната мрежа“; „преводи на материали“; „дизайн и предпечат на брошури“; „идеен проект“, „дизайн и изработване на рекламни материали“; „подготовка, обучителни материали, сценарии и рекламни съобщения на уъркшоп“; „рекламни материали и провеждане на научна лекция“; „печат на рекламни материали“; „печат и производство на рекламни кочани“; „изработване на рекламни материали“; „организация на участие във форум“; „превод и редакция на български език на обучителен материал“; „организация и провеждане на семинар и козметичен консултант в аптека“.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22220218195422-141-001/28.02.2019 г. изготвеното ИПДПОЗЛ изх. №П-22220218195422-040-001/06.11.2018 г. е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес. В указания срок са представени

документи, в т.ч. копия на спорните фактури; договори с предмети, съответстващи на предмета на фактурите, приемо-предавателни протоколи; график на консултантите с подробно описани аптеки, дати и часове на провежданите консултации, хронологична справка на счетоводна сметка 411 – Клиенти; фактури от предходни доставчици – [фирма], с ЕИК[ЕИК], [фирма], с ЕИК[ЕИК] и [фирма], договори и констативни протоколи към тях.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че за периодите, в които са издадени процесните фактури, дружеството - доставчик е разполагало с 5 лица, наети по трудови правоотношения на следните длъжности: „юрисконсулт“, „консултант по управление“, „технически сътрудник“, „оперативен счетоводител“ и „управител“.

В резултат на извършени насрещни проверки на предходните доставчици е установено, че в [фирма], [фирма] и [фирма] не са разполагали с наети по трудови правоотношения лица.

С възражението срещу констатациите на РД, от ревизираното лице е представен граждански договор №1/01.05.2017 г., сключен между [фирма] и И. М. М. за извършване на услуга – предпечат и дизайн на брошури и рекламни материали. На постоянният адрес на лицето е изпратено искане за представяне на информация от трети лица, което се е върнало с гриф „непотърсен“. След справка в информационната система на НАП е констатирано, че за 2017 г. от [фирма] не са декларирани суми за изплатени граждански договори и удържан данък по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ.

3. За данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 11.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 34 857,60 лв. по 26 фактури, издадени от [фирма], с предмет – „лекция-уръкшоп“; „печат на работни протоколи“; „организация и провеждане на обучение и на курс“; „кочани с рецепти и бланки“; „превод, редакция и предпечат на каталог и на ръководство“; „брошури и листовки“; „дигитален маркетинг“; „пазарно проучване“; „изработка на рекламни материали“; „производство на брошури“; „отпечатване на работен каталог“; „щанд, презентация и рекламни материали“; „проект щанд, отпечатване на винили, наем“; „маркетингово проучване“; „идейна концепция“; „превод на ръководство и организация за участие“.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22220218217192-141-001/14.03.2019 г. изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ изх. №П-22220218217192-040-001 от 11.12.2018 г. е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес. В указания срок са представени документи, в т.ч. копия на спорните фактури; договори с предмети, съответстващи на предмета на фактурите, приемо-предавателни протоколи; хронологична справка на счетоводна сметка 411 – Клиенти; фактури от предходен доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК], договори и констативни протоколи към тях.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството – доставчик е разполагало с 1 лице, наето по трудово правоотношение на длъжност „технически сътрудник“. Извършена е и насрещна проверка на горесцитирания предходен доставчик, при която е установено, че [фирма] разполагало с наети по трудови правоотношения лица.

С възражението срещу констатациите, отразени в РД, от ревизираното лице са представени обяснителна записка от [фирма], съгласно която за извършване на дейността си дружеството ползва наети по граждански договори лица, както и граждански договор №1/01.10.2017 г. и №2/01.06.2017 г., сключени с П. Н. П. и Б. Ф. А. за извършване на услуга – предпечат и дизайн на брошури и рекламни

материали, брошури и рецепти, подготовка на печатно издание, предпечат и издаване на продуктово каталог и поддръжка на Ф. страница. На постоянните адреси на лицата са изпратени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/. В отговор са представени писмени обяснения, според които лицата са извършвали услуги през 2017 г. за [фирма], но не са декларирали получените възнаграждения. При извършена справка в информационната система на НАП е установено, че за 2017 г. от [фирма] не са декларирани суми за изплатени граждански договори и удържан данък по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ. Посочените по-горе физически лица за процесните периоди са били наети по трудови правоотношения на нискоквалифицирани длъжности в областта на строителството и ресторантьорството.

4. За данъчни периоди от м. 10.2017 г. до м. 12.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 18 112,20 лв. по 11 фактури, издадени от [фирма], с предмет – „организация и участие в изложение“; „по договор за дейности, свързани с промотиране на продукти“; „превод на уеб сайт“; „идеен проект, предпечат и печат на каталог“; „подготовка за печатно издание“; „печат на рекламни брошури“; „поддръжка на Ф. страница“; „Ф. кампания на два продукта“.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22220218195451-141-001/28.02.2019 г. изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ изх. №П-22220218195451-040-001 от 06.11.2018 г. е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес. В указания срок са представени документи, в т.ч. копия на спорните фактури; договори с предмети, съответстващи на предмета на фактурите, приемо-предавателни протоколи, график на консултантите с подробно описани аптеки, дати и часове на провежданите консултации; фактури от предходните доставчици [фирма] и [фирма], договори и констативни протоколи към тях.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството-доставчик е разполагало с 4 лица, наети по трудови правоотношения на следните длъжности: „търговски сътрудник“, „ръководител началник мениджър отдел“ и „консултант по управление“. В резултат на извършени насрещни проверки на посочените предходни доставчици е установено, че [фирма] и [фирма] нямат наети по трудови правоотношения лица.

С възражението срещу констатациите на РД от ревизираното лице са приложени обяснителни записки от [фирма] и [фирма], съгласно които за извършване на дейността си дружествата ползват наети по граждански договори лица, обяснения относно предмета на доставките и начина на плащане и граждански договори. След справка в информационната система на НАП е установено, че за 2017 г. от [фирма] и [фирма] не са декларирани суми за изплатени граждански договори и удържан данък по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ.

5. За данъчни периоди от м. 11.2017 г. до м. 04.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 28 728,60 лв. по 36 фактури, издадени от [фирма], с предмет – „организация и участие в научен конгрес“; „кочани с рецепти“; „актуализация на уеб сайт“; „поддръжане на Ф. страница“; „брошури и листовки“; „печатен рекламен продукт“; „рекламни брошури и листовки“; „подготовка, организация и реализация на обучение и на рекламно участие“; „печат на рекламни материали“; „производство на брошури“; „ретираж на картони И.“; „изработване на панаирен щанд“.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22220218217188-141-001/14.03.2019 г.

изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ изх. №П-22220218217188-040-001/11.12.2018 г. е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес. В указания срок са представени следните документи: копия на спорните фактури; договори с предмети, съответстващи на предмета на фактурите, приемо-предавателни протоколи, фактури от предходен доставчик [фирма], с ЕИК[ЕИК], договори и констативни протоколи към тях, хронологична справка на счетоводна сметка 411 – Клиенти.

След проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството е разполагало с 8 лица, наети по трудови правоотношения на следните длъжности: „търговски сътрудник“, „общ работник“ и „секач“.

Извършена е и насрещна проверка на горесцитирания предходен доставчик, в хода на която е установено, че в [фирма] няма наети по трудови правоотношения лица и не притежава техническа, технологична и материална обезпеченост.

С възражението срещу констатациите на РД от ревизираното лице са представени обяснителна записка от [фирма], съгласно която за извършване на дейността си дружеството ползва наети по граждански договори лица и граждански договори №1/01.12.2017 г. и №2/01.11.2017 г., сключени с Ц. С. Ц. и Ф. Й. В. за извършване на услуги – поддръжка на Ф. страница, предпечат и дизайн на рекламни материали, организация за провеждане на специализиран щанд, дизайн и организация на щанд при организиране на мероприятия.

На постоянния адрес на лицата са изпратени ИПДПОТЛ, в отговор на които от Ф. В. е представено писмено обяснение, към което са приложени граждански договор, констативен протокол и разписка за изплатена сума в размер на 550,00 лв. Изпратеното искане до Ц. С. се е върнало с отбелязване „сменен адрес“.

При извършена справка в информационната система на НАП е установено, че за 2017 г. и 2018 г. от [фирма] не са декларирани суми за изплатени граждански договори и удържан данък по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ. По отношение на Ф. Й. В. е установено, че за 2018 г. е декларирал доходи от друга стопанска дейност в размер на 350,00 лв.

6. За данъчни периоди от м. 06.2018 г. до м. 08.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13 900,00 лв. по 18 фактури, издадени от [фирма], с предмет – „поддръжане на Ф. страница“; „изграждане и поддръжане на щанд“; „рекламни брошури“; „организация и провеждане на обучение“; „изработване на листовка“; „разработване на рецептура“; „изработване на етикети и кутия“; „изработка на цветопроби“; „кочани с рецепти“; „печат на рекламни материали“; „изработка на щанца за кутия“.

Съгласно констатациите на ПИНП №П-22221418217189-141-001/14.03.2019 г. изготвеното ИПДПОЗЛ изх. №П-22221418217189-040-001/11.12.2018 г. е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес. В указания срок са представени следните документи: копия на спорните фактури; договори с предмети, съответстващи на предмета на фактурите, приемо-предавателни протоколи, фактури от предходен доставчик – [фирма], договори с този доставчик и констативни протоколи към тях, хронологична справка на счетоводна сметка 411 – Клиенти.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството е разполагало с 2 лица, наети по трудови правоотношения на следните длъжности: „консултант по управление“ и „бизнес консултант“. Извършена е и насрещна проверка на горесцитирания предходен доставчик, в хода на която е установено, че във [фирма] липсват наети по трудови правоотношения лица.

С възражението срещу констатациите на РД от ревизираното лице са представени обяснителна записка от [фирма], съгласно която за извършване на дейността си дружеството ползва наети по граждански договори лица и граждански договор №1/01.12.2017 г., №2/01.06.2018 г. и №3/01.06.2018 г., сключени с лицата А. П. П., Д. Е. Ч. и Д. Д. Х. за извършване на услуги – подготовка и организация на щанд в организирано специализирано

предприятие, поддръжка на Ф. страница, предпечат и издаване на продуктов каталог, предпечат и дизайн на рекламни материали и продукти.

На постоянните адреси на лицата са изпратени искания за представяне на информация от трети лица, в отговор на които от Д. Х. и Д. Ч. са представени писмени обяснения, че през 2018 г. са извършвали услуги на [фирма], но не са декларирали получените възнаграждения. Изпратеното искане до А. П. се е върнало с отбелязване „сменен адрес“.

При извършена справка в информационната система на НАП е установено, че за 2018 г. от [фирма] не са декларирани суми и удържан данък по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ.

Прието е заключение по ССЕ, от което се установява, че са фактурирани процесните услуги; плащанията по тях в по-голямата им част са били извършвани в брой. Направен е извод за наличие на кадрова обезпеченост, който съдът не споделя, като ще изложи съображения в тази насока по-долу. Аргумент в подкрепа на изводите на съда е и констатацията, че дейността на жалбоподателя е специфична и изисква специални знания и професионална квалификация доколкото предлаганите от него продукти са за медицински специалисти и е необходимо обучение на персонал. Ползвани са услуги от предходни доставчици, които от своя страна са превъзложили на други доставчици.

Предвид така изложеното, съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

В случая ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че при издаване на РА са спазени материално-правните норми при издаването му.

Съгласно чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Константно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки. В процесния случай такива факти не се установяват.

Следователно, за да се направи извод за реалност на доставките, следва да бъде установена кадрова и материална обезпеченост. По делото се установява, че данъчните органи са предприели необходимите и предвидени в закона действия с оглед установяване на тези предпоставки. Действително, от страна на жалбоподателя и неговите доставчици и техни изпълнители за представени доказателства, с които се е целяло установяване на тази обезпеченост. При съвкупната преценка на събраните доказателства обаче съдът намира, че на може де са направи извод в такава насока. И при седемте групи фактури, описани по-горе, се

установява, че или не е имало, или са били налице доказателства, от които да се направи извод само за формалното, но не и реално установяване на кадрова обезпеченост и оттам – реалност на извършените доставки.

Чат от доставчиците не са имали наети по трудови правоотношения лица. А когато са имали такива, те са били на длъжности, от чието наименование не може да се направи извод, че в длъжностната характеристика са се включвали задължения за дейности, каквито са фактурираните. Друга част от доставчиците са декларирали, че не са използвали работници/служители, а са сключвали граждански договори. Не може да се направи извод защо се е наложило сключване на граждански договори именно от страна на тези доставчици. Възложената дейност не е от такъв характер, че да изисква по-специални доверителни отношения например, за да се приеме, че единствено този доставчик може да сключи тези граждански договори, с посочените лица; каква е била причината, за да се търси именно тези доставчици а не да се предприеме пряко договаряне с наетите на граждански договор. За част от доставчиците се установява, че извършват дейности по друг предмет, различен от предмета на спорните доставки. Същевременно се установи, че по отношение на нито един от тези граждански договори не е налице деклариране на изплатени по тях суми и съответно – удържан данък.

Предвид изложеното и при съвкупната преценка на събраните доказателства съдът намира, че може да се направи обоснован извод за реалност на извършените доставки. От представените документи би могло да се направи извод за формалното извършване на доставките, но този извод е само въз основа на представените частни документи, които в по-голямата им част са изгодни за съставилите ги. При съпоставката им с официалните удостоверявания обаче изводите следва да са в насока липса на доставки – жалбоподателят, за осъществяване на своята дейност е използвал предходни доставчици, които от своя страна са използвали други доставчици за извършване на възложена дейност, която обаче не се установява по категоричен начин да е била осъществявана.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /установени задължения в общ размер 194209,31 лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 4893,30 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 974/6.12.2018 г., в частта, с която е потвърден ревизионен акт №Р 222213180000217-091-001/19.6.2020 г., с която част са установени задължения по ЗДДС за периоди от 1.10.2016 г. до 30.4.2016 г. и от 1.6.2018 г. до 31.8.2018 г. общо в размер на 153 943,23 лв. и лихви в размер на 40 266,08 лв. за отделните данъчни периоди от 01.10.2016 г. до 30.04.2018 г. и от 01.06.2018 г. до 31.08.2016 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, сумата от 4472 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: